

- незакінчена реформа земельних відносин як головної складової загального реформування аграрного сектору;
- недосконала інфраструктура сучасного аграрного ринку;
- недосконалість системи управління, невідповідність її потребам комплексного розвитку сільських територій і глобальним викликам;
- багатоваріантність організаційно-правових форм господарювання.

Список використаних джерел

1. Лукінов І.І. Економічні трансформації (наприкінці ХХ ст.). К.: Інститут економіки НАН, 1997. С. 178.
2. Безверхнюк Т.М. Інституційно-організаційний механізм ресурсного забезпечення регіонального управління: сутність та структура. Актуальні проблеми державного управління: Збірник наукових праць Одеського регіонального інституту державного управління. Вип. 2 (38). Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2009. 216 с.
3. Козаченко Г.В. Організаційно-економічний механізм як інструмент управління підприємством. Економіка. Менеджмент. Підприємництво. Зб. наук. праць Східноукраїнського нац. ун-ту імені Володимира Даля. Луганськ: СХУ ім. В. Даля, 2003. Вип. 11. С. 107-109.
4. Hurwicz, L. (1993). Toward a Framework for Analyzing Institutions and Institutional Change. In: Markets and Democracy (P. 51). S. Bowles, H. Gintis, B. Gustafsson (eds.). Cambridge: Cambridge University Press.
5. Місюк М.В. Організаційно-економічний механізм формування і функціонування ринку продукції скотарства та компліментарність його складових: зб. наук. праць Таврійського держ. агротехн. ун-ту (Економічні науки). Мелітополь, 2012. Вип. № 2 (18). Т. 1. С. 303–315.
6. Заходим М.В. Економічний механізм забезпечення конкурентоспроможної продукції молокопереробних підприємств. Економіка АПК, 2011. № 4. С. 26-32.

Вікторія Ткач,
д.е.н., професор,
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
Олеся Каганюк,
студентка,
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

УКРАЇНА ТА ЇЇ ЕКОНОМІСНІ РЕГІОНИ НА ТУРИСТИЧНІЙ КАРТІ СВІТУ

Туризм сьогодні вважається одним з перспективних напрямків соціально-економічного розвитку країни, регіонів, міст. Адже туристичне господарство генерує 11% валового продукту в світі, а туристична індустрія - 4,2%. [6]

В Україні існують всі передумови для розвитку туристичної сфери. Туристичний потенціал нашої країни на сьогодні розкрито не повною мірою, про

що свідчить 1,5-2,5% частка туристичної галузі в структурі ВВП країни. [3] Основними перепонами, що перешкоджають розвитку туристичного сектору в Україні виступають переважно чинники управлінського, економічного, екологічного, соціального та культурного характеру. [5]

За останній час в сфері туризму відбуваються серйозні позитивні зміни: розробляються нові маршрути, розвивається готельна інфраструктура, підвищується рівень обслуговування туристів і поліпшується відвідуваність туристичних об'єктів. Туристично-рекреаційні можливості України викликають велику зацікавленість у представників міжнародної туристичної індустрії [3]. Всі ті фактори впливають на динамічне зростання туристичних потоків та надходжень від туристичної діяльності.

Дослідження розвитку туристичної сфери в Україні, за останні три роки, показали, що сьогодні Україну за рік відвідує понад 13 млн. туристів, а дохід від сфери туризму становить 1 млрд. дол. Для порівняння, туристи Франції 82 млн. осіб принесли до бюджету 43 млрд. дол.; США 75,6 млн. туристів – 206 млрд. дол.; Китаю 59,3 млн. туристів – 44 млрд. дол.; Великобританії 35,8 млн. туристів – 40 млрд. дол. [2].

Якщо проаналізувати розподіл відвідувачів України за відповідними регіонами країн світу у 2018 р., то можна побачити, що Європа становила (34,7%); країни СНД (29,4%); Америка (8,4%); Африка (13,3%); Азія (14,2%). Стосовно динаміки потоків туристів до України з країн Європейського союзу, Росії та Ізраїлю за останні п'ять років, можемо зазначити, що потік туристів з країн Європи збільшився в 1,48 рази (з 450 млн. осіб у 2013 р. до 670 млн. осіб у 2018 р.); з Росії впав відповідно з 498 млн. осіб до 121млн.осіб (в 4,12 рази); з Ізраїлю збільшився відповідно з 84 млн. осіб до 191 млн. осіб (2,28 рази). [3]

Таким чином, туристична сфера України має цілий ряд проблем, що гальмують розвиток туризму:

- відсутність цілісної системи державного управління туризмом у регіонах;
- недостатність методичної, організаційної, інформаційної та матеріальної підтримки суб'єктів підприємництва туристичної галузі з боку держави;
- невідповідність переважної більшості туристичних закладів міжнародним стандартам;
- незадовільний стан туристичної, сервісної та інформаційної інфраструктури в зонах автомобільних доріг та міжнародних транспортних коридорів;
- недостатня забезпеченість туристичної галузі висококваліфікованими спеціалістами;
- недосконалість бази даних стосовно об'єктів туристичної сфери.

Індустріально-гастрономічний туризм представлено на території південного та західного регіону України виробничими потужностями різних виноробних торгівельних марок, наприклад, «Шабо», «Чизай» тощо. Так, наприклад, у межах гетеротопії, що вміщує у собі історичний вино-промисловий локал, сучасний виробничий та архітектурно-музейний комплекс,

«Дегустаційний центр культури вина «Шабо», формується привабливий багатошаровий енотуристичний простір. [3,5]

Місто Київ входить до переліку найпривабливіших туристичних міст Європи, серед яких: Рим, Париж, Лондон, Прага, Відень, Венеція, Флоренція, Стамбул, Брюгге, Крумлов, Будапешт, Варшава, Берлін, Белград, Мінськ, Рига, Вільнюс. Основний туристичний потік українських туристів до столиці України формується з центральних регіонів – 38,4%, багато відвідувачів їде з західних регіонів, і найменше всього – зі сходу та півдня. Витрати іноземців в м. Києві становлять в середньому від 150 дол. США, а українців – біля 50 дол. США. Найбільшу питому вагу витрат іноземців становлять витрати на проживання (від 3-х до 5-ти діб), транспорт. Мета поїздки іноземців – ознайомлення з пам'ятками історії та архітектури (біля 72,1%); музеї, виставки (44%); релігійні об'єкти (41,6%). Багато туристів скаржаться на відсутність чистоти у громадських місцях та низький рівень комфорту і сервісу транспортної інфраструктури. [1,3,5]

Одним з регіонів України, де потік туристів щорічно збільшується, є Херсонщина. Основними відвідувачами регіону стали туристи Дніпропетровщини та Київщини. Впродовж останніх трьох років не поступаються попитом на туристично-рекреаційний потенціал Херсонщини й Миколаївська, Запорізька, Одеська, Харківська, Вінницька, Хмельницька, Львівська, Івано-Франківська та Житомирська області. Серед основних регіонів сфери туризму, які сьогодні виділяються найбільшими обсягами надходжень від сплати туристичного збору, що надійшов до місцевих бюджетів – Львів, Київ, Одеса, Івано-Франківщина. Херсонщина також увійшла у топ-5 областей України (2,7 млн. грн). Щодо розвитку міжнародного туризму, в топ-5 країн, що постачають відвідувачів до Херсонщини за 2017 рік увійшли: Естонія, Білорусь, США, Німеччина, Туреччина. Сьогодні потік туристів до цього регіону становить біля 3,5 млн. осіб.[4]. Один з туристичних регіонів, центром відвідування якого є Карпати і який сьогодні стрімко розвивається, є Івано-Франківщина. За 2018 р. Івано-Франківщина увійшла до трійки областей-лідерів у сфері внутрішнього туризму, за чисельністю іноземних туристів (2,2 млн. відвідувачів проти 1, 6 млн. осіб у 2014 р.) та сумою туристичного збору. Більшість туристів до цього регіону приїжджає з Львівської, Чернівецької, Тернопільської та Київської областей. Більшість іноземних туристів (понад 117 тис. осіб) – це туристи з таких країн як Польща, Росія, Італія, Естонія, Білорусія. [3,4,5]

Список використаних джерел

1. Голубева С.Р. Основные направления развития международного туризма в Украине / С.Р. Голубева // Менеджер. – 2008. – № 2. – С.72.
2. Розвиток туризму в Україні: проблеми і перспективи: зб. наук. ст. / Федерація профспілок України, Укр. ін-т туризму. – К.: ФПУ, 2008. – 240 с.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

4. Смаль І.В. Туристична індустрія України: сучасний стан і перспективи розвитку / І.В. Смаль // Туристично-краєзнавчі дослідження. – К., 2009. – С.121.
5. Офіційний сайт Державної служби туризму і курортів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tourism.gov.ua>.
6. Світова туристична організація UNWTO [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unwto.org/>.

Борис Язлюк

д.е.н., професор,

Західноукраїнський національний університет

Анатолій Гулей

д.е.н., професор

Голова правління Міжбанківської валютної біржі

Станіслав Гулей

аспірант,

Західноукраїнський національний університет

СТРАТЕГІЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ТА ГАЛУЗЕВОЇ ПОЛІТИКИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-2019

Проблема інвестиційного та ресурсного забезпечення розвитку аграрного сектору України, в тому числі через залучення іноземного капіталу, залишається невирішеною. Це вимагає подальшого вивчення проблеми на основі систематизації наукових досягнень та вирішення її невивчених галузевих прикладних аспектів з урахуванням мінливості зовнішнього та нестабільності внутрішнього середовища. Важливо вивчити останні чинники, що впливають на процеси залучення іноземних інвестицій в аграрний сектор української економіки, та розробити на цій основі рекомендації щодо вдосконалення державних інвестицій та галузевої політики, оскільки це на сьогодні демонструє недостатню ефективність.

Агропромисловий комплекс України недоінвестований, стикається з проблемою практично незначних обсягів іноземних інвестицій, хоча йому потрібні значні кошти для забезпечення ресурсів для свого економічного розвитку. Агропромисловий комплекс України може очікувати падіння виробництва та доходів через зниження попиту на світових ринках сільськогосподарської продукції через вплив пандемії COVID-2019, яка зменшить власні джерела фінансування. Можливості залучення інвестицій у найближчі роки можуть ускладнюватися змінами у зовнішньому середовищі. За оцінками експертів UNCTAD, глобальні транскордонні потоки капіталу зменшаться на 40% у 2020-21 рр. [1], прибуток компаній та їх ресурси для міжнародних інвестицій зменшаться, а деякі інвестори припинять інвестиції, відкладають або скасовують інвестиційні рішення. Це посилить міжнародну конкуренцію за інвестиційні ресурси та потребуватиме модернізації